

Spørgsmål 12:

„Idet udvalget finder, at kommissionsudkastets § 7 er lettere at forstå end forslaget § 7, skal man udbede sig redegørelse for, hvorfor man har foretaget den redaktionelle ændring.“

Svar:

1. Bestemmelsen i kommissionsudkastets § 7 har følgende ordlyd:

„§ 7. Den i straffeloven og tjenestemandsløven samt i tilsvarende kommunale tjenestemandsvedtægter foreskrevne almindelige tavshedspligt for tjenestemænd og andre, der handler i offentligt hverv, medfører ingen begrænsning i pligten til efter de i nærværende lov foreskrevne regler at stille oplysninger til rådighed. Den i andre love foreskrevne tavshedspligt begrænser adgangen til at få oplysninger i henhold til denne lov.“

Ved udarbejdelsen af bestemmelsen i det foreliggende lovforslags § 7 er der navnlig foretaget den redaktionelle ændring i forhold til kommissionsudkastet, at man har byttet om på 1. og 2. pkt.

2. Bestemmelsen i kommissionsudkastets § 7 skulle gælde både for parters og andres adgang til aktindsigt, jfr. herved § 8 i offentlighedskommissionens udkast til lov om partsøffentlighed i forvaltningen.

Ved udarbejdelsen af det af justitsministeren fremsatte forslag til lov om partsøffentlighed i forvaltningen fandt man imidlertid den heri indeholdte begrænsning i parters adgang til aktindsigt for upåkrævet og mindre rimelig, jfr. F. T. 1963/64 tillæg A sp. 1353. I overensstemmelse hermed fastsætter § 3 i den gældende partsøffentlighedslov, at bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, ikke begrænser pligten til at meddele oplysninger efter partsøffentlighedsloven. Dette gælder, hvad enten der er tale om almindelige eller specielle tavshedspligtsforskrifter. Denne bestemmelse er gentaget i det foreliggende lovforslags § 10, stk. 2, om parters ret til aktindsigt.

3. Den ovenfor under 1. omtalte, redaktionelle ændring i affattelsen af lovforslagets § 7 sammenholdt med den tilsvarende bestemmelse i kommissionsudkastet er begrundet i, at man har fundet det hensigtsmæssigt at fremhæve, at der — som anført ovenfor under 2. — efter det foreliggende

lovforslag gælder en væsentlig forskel mellem tavshedspligtsforskrifters betydning for parters, henholdsvis almenhedens adgang til aktindsigt.

Spørgsmål 13:

„Under henvisning til lovforslagets § 7 anmodes om en redegørelse for de almindelige regler om tavshedspligt efter straffeloven, tjenestemandsløvgivningen og kommunale tjenestemandsvedtægter samt en oversigt over de specielle regler om tavshedspligt, der er fastsat i andre love.“

Svar:

1. Efter lovforslagets § 7, 2. pkt., må lovgivningens almindelige bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, vige for begæringer om oplysninger i henhold til det foreliggende lovforslag. Som anført i bemærkningerne til den nævnte bestemmelse sigtes der herved navnlig til reglerne i straffelovens §§ 152 og 263, stk. 2, og tjenestemandsløvens § 10, stk. 2. Disse bestemmelser har følgende ordlyd:

„§ 152. Røber nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, hvad han i tjenestens eller hvervets medfør har erfaret som hemmelighed, eller hvad der ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, straffes han med bøde, hæfte eller under skærpene omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller benytter han i øvrigt sådan kundskab i det angivne øjemed, kan straffen stige til fængsel i 3 år.

Stk. 2. Efter ovennævnte regler straffes også den, som efter at være fratrukket stillingen på nogen af de angivne måder forser sig med hensyn til tjenestehemmeligheder, som han i stillingen har erfaret.

Stk. 3. De ovenstående bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på den, som virker ved telegraf- eller telefonanlæg, der er anerkendt af det offentlige.“

„§ 263, stk. 2. På samme måde [d. v. s. med bøde eller hæfte] straffes personer, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, eller som i medfør af offentlig beskikkelse eller anerkendelse udøver eller har udøvet et erhverv, såvel som sådanne personers medhjælpere, når de røber privat-